

LES NECESSITATS PRIMÀRIES DE L'HOME, COM UN SER QUE ESTÀ INTEGRAT EN EL COSMOS

(Text extret i escrit a partir de la Comunicació del 19 abril 1987)

L'home, per a sobreviure en aquest planeta, necessita de tres tipus d'aliments: la respiració, l'alimentació i les sensacions.

El més imprescindible, des que surt ja del claustre matern, és la respiració. És el primer que harmonitza l'home amb tot l'Univers. En l'Univers, tot respira; tot es dilata i es contrau... Respira l'Univers des de la primera explosió de l'Ou Còsmic. Una expiració és la Creació Universal i una expiració també són totes les vibracions que es produeixen en l'Univers, fins que s'arribi altra vegada a la gran concentració de l'Ou Còsmic primari.

L'alimentació. El ser humà s'ha d'alimentar, de la mateixa manera que s'alimenten tots els éssers vius, com també s'alimenta tot l'Univers, creixent i expansionant-se, fins arribar a les grans formacions de les galàxies, sistemes solars i tots els cossos celestes.

Les sensacions. Per a la seva supervivència i realització, l'home necessita les sensacions, que li proporciona la seva consciència interna. Necessita saber que ell existeix i que forma part d'un tot. Aquesta consciència interna del ser resideix en el més profund del subconscient de l'home. Són els sentits que l'home posseeix els que li permeten saber el que passa i el que existeix a l'exterior d'ell mateix. Necessita comunicar-se amb la part d'ell que està integrada en els demés per a enriquir el seu conscient i poder buscar i trobar el seu lloc, el lloc que ocupa en la societat i entre els seus germans.

Més enllà d'aquest primer pla de relació i comunicació, l'home ha d'alimentar-se i enriquir-se a través de la seva connexió amb la Gran Ment Còsmica, per a no quedar-se enrera, per a no quedar-se aïllat del Gran Pla al qual hi té dret, com a veritable hereu del Pare.

Només a través de l'amor pur i desinteressat, juntament amb l'esforç amorós de tots, es podrà aconseguir que la humanitat trascendeixi i doni el gran pas per a quedar integrada en la gran evolució còsmica.

Fins aquí, la referència a la Comunicació del 19 d'abril del 1987. M'ha colpit especialment aquest apartat:

“Necessita comunicar-se amb la part d'ell que està integrada en els demés, per a enriquir el seu conscient i poder buscar i trobar el seu lloc, el lloc que ocupa en la societat i entre els seus germans”:

En les dues darreres dècades, un dels descobriments científics més importants en el camp de la neurologia, ha estat el de les “neurones mirall”. Aquestes són unes cèl·lules cerebrals, que constitueixen una xarxa invisible que uneix a tots els humans entre sí, i també amb els seus predecessors. Permeten la connexió entre les ments i la transmissió de coneixements a través de la cultura i l'aprenentatge. Posa en marxa un mecanisme que ens permet intuir el que l'altre està pensant i quines emocions està sentint.

S'ha pogut demostrar de forma experimental en els monos, que s'activen les mateixes neurones quan el mono fa un moviment, que quan veu que el mateix moviment el fa un altre mono.

El mateix passa en els humans. Cadascú de nosaltres som una mena de mirall, on s'hi reflexa tot el que l'altre fa, tot el que l'altre sent. Tot això constitueix la fonamentació neurològica de la comunicació, de la capacitat d'empatia, de la comprensió, etc...

Fa falta mostrar-se disponible; fa falta deixar-se portar per l'Amor universal.

Això permet entendre també les raons neurològiques de les dificultats de comunicació que algunes persones manifesten; per exemple, les persones amb autisme. Les seves neurones mirall no funcionen o funcionen a un molt baix rendiment. A la vegada, aquest descobriment reforça la proposta d'un tipus d'intervenció a desenvolupar amb aquestes persones: insistir en la relació comunicativa a través de la imitació, dins un marc d'afecte, de vinculació i d'amor.

Penso que aquest descobriment és una explicació del que Energia ens va comunicar el 19 d'abril del 1987.